

lovet at give svar omkring 1. april. Den dato er nu overskredet, og det ærgrer mig lidt, at vi ikke fik en melding på, hvad der vil gå til domstolene.

Ministeren sagde så i et svar til mig, at voldtægts ofre ikke bliver behandlet anderledes end alle mulige andre; man bliver vurderet individuelt efter loven. Så er det bare, jeg spørger: Hvem er det, der kan fastsætte, at 70.000 kr. er nok, hvis man har været udsat for en voldtægt? Hvem er det, der kan forsvare, at 70.000 kr. er det, der skal til, for at man bliver helet igen, hvis man har været igennem en så frygtelig forbrydelse?

Fra Socialdemokraternes side er meldingen klar: Vi synes, at erstatningerne skal mangedobles. Det skal være sådan, at man virkelig har mulighed for at gøre noget godt for sig selv og sin familie og får mulighed for at komme ovenpå. Jeg vil sige til ministeren, at det der med, at man skal spises af med 70.000 kr., for nogles vedkommende ikke engang vil dække efterregningen for psykologbehandling.

Noget af det, ministeren sagde, var, at man får 60 pct. Men hør lige engang: Hvor pinligt er det egentlig, at vi i Danmark har mennesker, der ikke har råd til at lade sig behandle efter en voldtægt? Det kræver altså, at man har penge på kontoen, hvis man gerne vil have behandling. Hver sjette, der opsøgte det gratis tilbud, som er ved Center for Voldtægts ofre i Århus, blev sidste år afvist, og man kan få hjælp i 12 timer. 60 pct. betalt – det kræver altså penge at være udsat for en forbrydelse, og det synes jeg bare overhovedet ikke er værdigt.

Socialdemokraterne støtter forslaget, som det ligger her. Vi har andre ting, som vi synes man kunne tage med. Det vil komme med i det beslutningsforslag, vi selv har stillet, og forhåbentlig vil ministeren der være lige så åbenhjertig og sige, at det kan komme med i det arbejdsudvalg, som nu skal nedsættes og se på de her ting. Men jeg synes, man skal huske på en ting, og det er, at de ofre, der bliver så dårligt behandlet i dag – og det mener jeg rent faktisk, de gør – skylder vi, at det her arbejde kommer til at gå stærkt, og at de forbedringer, der kommer til at være, kommer til at være tydelige, for der er ikke grund til al den selvros. Vi kunne gøre det meget bedre, især når vi kigger på Sverige.

Kl. 19:42

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Jeg ser ingen ønsker om korte bemærkninger til denne ordfører, så vi fortsæt-

ter. Den næste ordfører er hr. René Christensen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 19:42

(Ordfører)

René Christensen (DF):

»Offerrådgivningen er målrettet alle personer samt eventuelt pårørende, som har været udsat for en forbrydelse eller en ulykke. Offerrådgivningen fungerer som en frivillig organisation baseret på »græsrodsprincippet«, der er uafhængig af myndighederne, og som tilbyder ofrene fuldstændig anonymitet. Rådgivningen yder ingen behandling, men udelukkende medmenneskelig kontakt og forståelse samt råd og vejledning.«

Er det god kvalitet? Og har vi et tilbud, der er fagligt understøttet? Det er spørgsmålene for os i Dansk Folkeparti.

Alle rådgivere uanset baggrund gennemgår hurtigst muligt efter deres indtrædelse de grundlæggende kurser: grundkursus i offerrådgivning og udvidet kursus i offerrådgivning. Grundkurset i offerrådgivning gennemføres, før rådgiveren arbejder på egen hånd. Både nye og erfarne rådgivere holder sig løbende opdateret ved at deltage i relevante møder og kurser. De lokale rådgivere samarbejder via koordinationsgrupper i politikredsen. De samme arrangerer møder, og der afholdes kortere eller længere kurser.

Offerrådgivningen i Danmark arrangerer grundlæggende kurser og udvikler nye kursus tilbud for både nye og erfarne rådgivere. Det vil sige, at de personer, der tilbyder offerrådgivning, er klædt på til opgaven. Hvad er fundamentet så? Det er mange års indsats og en fælles vilje til, at offerrådgivningsarbejdet skal lykkes: viljen til at yde en indsats for ofrene og deres pårørende, viljen til at fortsætte på trods af de problemer, der kan opstå. Det betyder også, at der til stadighed må ske en kvalitetssikring af offerrådgivningsarbejdet, hvilket faktisk også sker og er sket ifølge den statusrapport, som ligger.

Det er et frivilligt tilbud, som efter DF's mening fungerer godt, og derfor afsatte vi også tidligere på finansloven midler til netop dette arbejde: 1 mio. kr. Der er så her et spørgsmål om transportudgifter, og det mener vi faktisk at man skal kigge på. Der er i forslaget også lagt op til, at der skal ses på erstatning til de ofre, der har været udsat for overgreb. Her vil vi ikke på nuværende tidspunkt afvise noget, men vi vil i forbindelse med udvalgsarbejdet stille spørgsmål til dette, og så vil vi tage endelig stilling på et mere oplyst grundlag.